

Берегиня Стешиного броду

*Село Черноглазівка розташоване на лівому березі річки Оріль,
біля відомого в історії краю Стешиного броду*

Село моє рідне село. Чи є ще десь на землі рідніший куточок, як моє село? Те село де мати народила, де пройшло дитинство, таке гарне, як тепла весна, безтурботне, веселе. Село, де пройшла юність – чарівна, красива пора, з добрими, щирими, сердечними спогадами. Дорожчою, ріднішою, світлішою немає нічого в житті, ніж ця осяяна сонцем земля, де квітнуть розкішні вишні навесні, де червоніють рум'яні яблука, прямо біля порогу, де тече повноводна красива і світла річка Оріль – притока того сивого Дніпра. Все це моя мала Батьківщина.

Від одного слова – назви мого села – Черноглазівка стає тепліше на душі. Адже цікава і довга історія виникнення села під назвою Черноглазівка. А колись воно звалося Стешине. Цю історію, я хочу розповісти зі слів Тищенко Софії Йосипівни 1916 року народження, корінної жительки села Черноглазівка.

В кінці 17 століття – на початку 18 століття на берегах річки Оріль проходив шлях, який з'єднував центральну Україну з степами Придніпров'я. Цей шлях проходив через брід на річці Оріль. В далекі часи на цьому шляху часто розгулювали орди кримських татар і турецьких яничар. Щоб захищатися від їхніх набігів поселенці правобережного Приорілля рішили біля цього броду побудувати сторожове поселення з корчмою. Жінка Стеха і була однією з перших його поселенців. Розташувалося мальовниче село. Всі жили мирно, дружно працювали. Але їхнє спокійне життя розворушили татари, які увірвалися в село та почали розбій. На поміч своїм односельцям вийшла сама найгарніша, з довгими чорними косами та карими очима дівчина. Її звали Стеха. Вона сіла на тачанку і заманила татар у річку. Там і продовжувався запеклий бій за село. На жаль в цьому бою

загинула молода Стеха. Поховали цю молоду жінку в одному з курганів на березі Орїлі. На її честь назвали наше село Стешин брїд. Згодом назва змінилася на честь чорноокої гарної панї, бо очі у Стехи були чорні як терен, появилася подвійна назва Стешино-Чорноглазівка. І ця назва зберїгалася аж до 1926 року. А потїм чомусь безпідставно було скорочено назву села на Чорноглазівка, нїби в пам'ять про красуню. От така історія виникнення нашого села. Історія ця давня але її передають з уст в уста з поколїння в поколїння.

Після розкрїпачення села почалося нове життя. Люди почали об'єднуватися в комуни «Зоря нового життя» а скорочено називали «Зоря». Люди працювали, першим фундатором комуни був Куртяк Дем'ян Михайлович – добрий роботящий чоловік. Землі в наших краях були родючі, тож вирощували гарні врожаї, стало легше жити. Була побудована двохповерхова школа, яка потопала в зелені, збудована красива церква (все це зруйноване під час війни). Люди вірили в краще майбутнє після війни знов взялися за відбудову. Гоїли рани війни. І все це завдяки людям нашим односельцям ,які день у день вперто працювали, веселились народжували дітей – продовжували свій рід. Недаром говорять, що село красиве своїми людьми. Так воно і є. Все своє життя віддав колгоспу Хоружий П. В., який багато років був головою польової бригади. 25 років працював мій дідусь Муштей Іван Олександрович бригадиром тракторної бригади. Не одне поколїння механїзаторів вивчив. Село наше було велике і гарне. Працювала чудова лікарня, яка через роки стала пристанищем для одиноких пенсіонерів. На території села працювала сільська рада, де головою був Кищенко К.Р., а секретарем Муштей Марія Петрівна моя бабуся. Працює клуб, бібліотека. Приміщення збудоване в 1955 році. В 1947 році збудовано пам'ятник визволителям села. В 1970 році розпочалося біля річки Орїль, на Стешиних курганах будівництво всесоюзного значення - це водоканал «Дніпро –Донбас». І хоч невеликим стало наше село, та

всіх єднає любов до землі, людська віра і дружба. Живи, село! Квітуй, калино, всюди! Хорошим справам хай не буде тут кінця.

*Автор: Муштей Світлана Миколаївна,
завідуюча Черноглазівською бібліотекою-філією КЗ «Юр'ївська ЦБС»
Фото з архіву Муштей С.М*

Бібліографія:

- 1. Історія міст і сіл Української РСР / ред. П.Т. Тронько. Дніпропетровська область. Київ: Головна редакція УРЕ АН УРСР, 1969.– 958 с.: фото.*
- 2. Міста і села України/ голова ред.ради В.Болгов.-К., 2008.- 559с.*
- 3. Макаревський Феодосій. Матеріали для историко-статистического описания Екатеринославской епархии. Церкви и приходы прошедшего XVIII столетия.- Дніпропетровськ: ВАТ «Дніпрокнига», 2000.- 1080с.*
- 4. Топонімія Дніпропетровщини/ Упор. М.С.Богомаз,В.С.Мороз.- Дніпропетровськ: ВАТ «Дніпрокнига»,2006.- 446с.*
- 5. ШевченкоС., КучеровЕ., ДорошевС. Памятники и мемориалы героям-освободителям Днепропетровской области.- Днепрпетровск, 2005.- 175 с.*